

יבמות נח

רמי בר חמא	שמואל	רב
באנו למחלוקת רבי מאיר ורבי אלעזר ורבי שמעון	אין חופה לפסולות	יש חופה לפסולות
לרבי אלעזר ורבי שמעון דאמרי: קדושין לא פסלי, חופה נמי לא פסלה <u>דחייה</u> : אולי רבי מאיר ר פוסל בקידושין שיש קניין אבל לא בחופה שאין קניין		
לרבי אלעזר ורבי שמעון דאמרי: קדושין לא פסלי, חופה נמי לא פסלה <u>דחייה</u> : אולי רבי אלעזר ורבי שמעון רק מכשירים בקודשין שקרוב לביאה אבל לא בחופה שקרוב לביאה		

הצעה אלטרנטיבית לרמי בר חמא: אלא אי איכא למימר - בפלוגתא דהני תנאי; דתניא: **נישאו זו וזו, כשרות ופסולות, או שנכנסו לחופה ולא נבעלו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה;**

קושי על הברייתא: **נכנסו**, מכלל דנישאו - נישאו ממש?

תירוץ ובכך הבסיס להצעה: אלא לאו כגון שנכנסו לחופה ולא נבעלו, וקתני: **אוכלות משלו ואוכלות בתרומה;**

המשך הברייתא: **רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר: כל שביאתה מאכילתה - חופתה מאכילתה, וכל שאין ביאתה מאכילתה - אין חופתה מאכילתה.**

סיכום:

רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה	תנא קמא
חופה כמו ביאה ומאכיל בתרומה=יש חופה לפסולות <u>דחייה</u> : אולי הוא סובר כרבי מאיר שקידושין פוסלת אבל במקרה של רב ושמואל לא היה קידושין <u>דחייה דדחייה</u> : אם כן, היה צריך להיות כתוב בברייתא: כל שאין ביאתה מאכילתה אין כספה מאכילתה מיבעי ליה! <u>התזרת הדחייה למקומה</u> : דלמא אידי דאמר ת"ק חופה, אמר איהו נמי חופה	כניסה לחופה בלי בעילה לא מאפשר אכילה בתרומה=אין חופה לפסולות

הוכחה לדברי רב מהמשנה בסוטה: אמר רב עמרם: הא מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין - יש חופה לפסולות, ותנא תונא: **אמן - שלא שטיית ארוסה ונשואה, שומרת יבם וכנוסה;** האי **ארוסה** היכי דמי?

הקושי	אפשרויות
ארוסה בת משתיא היא? והא תנן: ארוסה ושומרת יבם - לא שותות ולא נוטלות כתובה!	דקני לה כשהיא ארוסה וקא משקה לה כשהיא ארוסה
מי בדקי לה מיא? והתניא: (במדבר ה') וקה האי טעון, בזמן שהאיש מנוקה מעון - המים בודקין את אשתו, אין האיש מנוקה מעון - אין המים בודקין את אשתו!	דקני לה כשהיא ארוסה ואיסתתרה וקמשקה לה כשהיא נשואה
אמר רבא: ותסברא דהא מתרצתא היא? והא כי אתא רבי אחא בר חנינא מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה: (במדבר ה') טכאעגי איש - מי שקדמה שכיבת בעל לבעול, ולא שקדמה שכיבת בעל לבעול!	דקני לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה ונכנסה לחופה ולא נבעלה ושמע מינה: יש חופה לפסולות

תשובה 1 לקושי של רבא: אמר רמי בר חמא: משכחת לה כגון שבא עליה ארוסה בבית אביה קושי על התשובה: דכוותה גבי **שומרת יבם**, שבא עליה יבם בבית חמיה, שומרת יבם קרית לה? אשתו מעליא היא, דהא אמר רב: קנה לכל!
תירוץ 1: כשמואל, דאמר: לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה.
דחיית התירוץ: מידי הוא טעמא אלא לרב, הא אמר רב: קנה לכל!
תירוץ 2: דעבד בה מאמר, וב"ש היא, דאמרי: **מאמר קונה קנין גמור**
קושי על התירוץ: אי הכי, היינו ארוסה!
דחיית הקושי: ולטעמך, נשואה וכנוסה לאו חדא מילתא היא? אלא נשואה דידיה וכנוסה דחבריה, הכא נמי, ארוסה דידיה ושומרת יבם דחבריה.

פירוש אחר למשנה בסוטה: רב פפא אמר: האי תנא הוא; דתניא: **אין מקנין לה לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה, אבל מקנין אותה להשקותה כשהיא נשואה.** ולא סובר כמו הברייתא שדורש שהוא נקי מעוון.
פירוש אחר: רב נחמן בר יצחק אמר: על ידי גלגול.

מקרה דומה ופסק הלכה: שלח רב חנינא משמיה דרבי יוחנן: העושה מאמר ביבמתו [ויש לו אח], אפילו הוא כהן והיא כהנת - פסלה מן התרומה. למאן?

ואלא לרבי אלעזר ורבי שמעון,
השתא משתמרת לביאה פסולה
דאורייתא אכלה דרבנן מיבעיא?

לרבי מאיר, אימר דאמר רבי מאיר:
משתמרת לביאה פסולה לא אכלה - מדאורייתא,
דרבנן מי אמר?

הסבר הפסק: אלא כי אתא רבין אמר: עשה בה מאמר ביבמתו - דברי הכל אכלה, יש לו אח חלל - דברי הכל אינה אוכלת, לא נחלקו - אלא

שנתן לה גט	רבי יוחנן	ריש לקיש
הטעם	אפילו לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת, הני מילי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא, אבל דרבנן - אכלה	אינה אוכלת
		אפילו לר"א ורבי שמעון דאמרי אוכלת, הני מילי דיש לו להאכיל במקום אחר, אבל הכא כיון דאין לו להאכיל במקום אחר - לא; קושני: יש לו להאכילה בחוזרת לבית אביה תירוץ: במקרה של גט רגיל היא חוזרת לבית אביה אבל בייבום היא קשורה עדיין ליבם ולכן לא חוזרת לבית אביה